

KAM NA JÍDLO

Než se vydáte do některé z mnoha z místních restaurací, je třeba se na chvíli zastavit u zdejších specialit. Opatijská kuchyně je založena především na mořských produktech. Určitě nesmíte vynechat předkrmy: v přímořských letoviscích je favoritem číslo jedna „bakalar“ – třená pasta z malých rybiček podávaná s chlebem. V horských oblastech vám zase nabídnou istrijský pršut a kozí sýr. Mořské produkty jsou dominantní i v dalších částech slavnostního menu: kalamáry (lignje) na mnoho způsobů (vařené, smažené, grilované), krevely (škampi) – specialitou jsou škampi na buzaru (kreve-

ty s olivovo-česnekovou-vinnou omáčkou) – a samozřejmě ryby. K těm nejvyšší kvalitě patří brancin (v jižních částech Chorvatska se tato ryba jmenuje lubin). K jídlu je nejlepší si vybrat zdejší bílé víno, odrůdou číslo jedna v této části Chorvatska je bezesporu malvazija. A na závěr sladký dezert – k istrijské kuchyni sladká tečka neodmyslitelně patří. Ať už se jedná o zmrzlinu nebo dort. Zajímavou specialitou je dort z jedlých kaštanů.

Z opatijských restaurací lze doporučit **Yacht club** v přístavu, kde můžete přímo od stolu pozorovat přípravu rybářů na další pracovní den nebo jen tak sledovat čilý ruch příjízdných či odjíždějících bárek.

Pokud chcete být opravdu „in“ ve společnosti, tak v letošním roce letí restaurace v nedaleké vesničce Volosko. Všechny vyhlášené (**Amfora**, **Plavi Podrum** nebo **Bevandica**) nabízejí rybí speciality a ve všech jsou ceny minimálně o 10 % vyšší než v Opatiji.

Volosko

KAM ZA SPOTEM

Přestože Opatija stejně jako podobná lázeňská letoviska nabízí mnoho způsobů, jak aktivně strávit dovolenou, největší atrakce okolí se nachází obrazně řečeno přímo za domem. **Park prirode Učka** byl vyhlášen jako chráněná krajinná oblast v roce 1999 na ploše 160 km². Nejvyšším bodem pohorí Učka je vrch Voják (1401 m), z něhož se nabízí výhled na celé istrijské pobřeží. Kromě specifické kombinace alpské a subtropické vegetace se zde nachází i několik vzácných druhů motýlů či brouků. Ptačím druhům dominuje *Gyps fulvus*. Částí přírodního parku se táhne několik stovek metrů kaňon Vela Draga, nad

nímž se zvedají vápencové věže dosahující stometrových výšek. Celý přírodní park Učka je protkán turistickými trasami a cyklostezkami. Více informací na adrese: **www.pp-ucka.hr**

KAM NA RELAXACI

Wellness program nabízí například čtyřhvězdičkový hotel Grand nedaleko opatijského přístavu. Vedle bazénu, dvou jacuzzi, finské a římské sauny zde můžete podstoupit aromatické terapie či specializované masáže. Hosté, kteří nejsou

v Grand hotelu ubytováni, smějí zůstat ve studiu maximálně tři hodiny. Pobyt v jacuzzi a bazénu stojí 40 kun a v sauně 80 kun. Cena aromaterapie se pohybuje od 145 kun, 45minutová masáž přijde pak na 200 kun.

FOTO: MARTIN BRUMMEL

Evangelický kostel Zvěstování Panny Marie

→ hlavám, jaké tehdejší Evropa mohla poskytnout. Mezi hosty se vystřídali například rumunský král Cáról s královnou Alžbětou, německá císařská rodina (právě zde si stiskli ruku německý císař Vilém II. a rakousko-uherský císař František Josef I.), arcivévoda Adolf Lucemburský zde v roce 1901 oslavil zlatou svatbu a byla zde ubytována i Isadora Duncan.

Slavní hosté = slavní architekti

Stavební boom se na přelomu století nezastavil a podíleli se na něm ti nejlepší architekti, kteří byli v rakousko-uherské monarchii k dispozici. Jejich stavby v historizujících nebo dekorativních stylech obdivují dodnes desetitisíce návštěvníků lázní. Max Fabiani, Carl Seidl, Emil Hoppe nebo Marcel Kammerer bezesporu zajistili Opatiji věčnou slávu, kterou nemohli pošpinit ani jejich socialističtí následovníci, kteří mezi klenoty architektury Art Nouveau zasadili tak oblíbený stavební materiál druhé poloviny minulého století – beton.

Ale nenechme se mýlit, že lesk, sláva a pozemské statky z Opatije zcela vypudily duchovní život. Istrie byla vždy velmi významnou církevní baštou a není tomu jinak ani v samotných lázních. Velmi skromný kostel svatého Jakuba (sv. Jakov) s nízkou věží byl postaven pravděpodobně již v roce 1420 jako útočiště pro

benediktinské mnichy z rožackého kláštera. Později byl několikrát přestavován, dnešní podobu získal při rekonstrukci ve třicátých letech minulého století. V roce 1906 zahájil stavbu evangelického kostela na místě někdejšího vinohradu architekt Carl Seidl. Kostel Zvěstování Panny Marie byl dokončen po jedenadvaceti letech díky finanční pomoci švédského krále Oskara II. a jeho manželky Sofie. Kostel v románském stylu s klasickou zelenou kupolí se dnes vyznačuje bohatými vnitřními dekoracemi.

Po stopách slavných

Samotná procházka po městě skutečně příliš času nezabere. Opatija kromě několika zajímavých architektonických počinů vás v žádném případě neohromí svou stavební strukturou, město ukrývá své kouzlo jinde: v atmosféře letoviska, které již 160 let přitahuje pozornost kulturní, společenské a politické smetánky Evropy.

Dnes byste se asi už marně pídili v ulicích Opatije po tónech Kubelíkových houslí, ani Mahlerova 3. nebo 4. symfonie zde už neletí a Isadora Duncan se také nevlíká na balkoně Villy Amalie do rytmu ranního větříku. I Evropa je dnes politicky jinde než za časů císařů, králů a arcivévodů. Ale heslo té doby Vidět a být viděn vládne v Opatiji dodnes. ●

JAN PERGLER

jan.pergler@economia.cz